

povolaným k doзору na činnost veřejných notářů, nikoli však občanským soudům ve sporech, a jejímž vyřešením, ať dopadne jakkoliv, ať už tedy notáři smí neb nesmí zatsupovati strany ve sporech před soudy po živnostensku, nikdy nemůže býti zjednán podklad pro žalobní nárok podle zákona o nekalé soutěži. Neoprávněný výkon živnosti aneb podniku, jejich výkon bez zákonnitého oprávnění, nelze o sobě podřaditi pod žádné z ustanovení zákona o nekalé soutěži, ani pod jeho speciální (zvláštní) ustanovení §§ 2—14, ani pod jeho generální (povšechná) ustanovení § 1, neboť nestačí k uskutečnění jejich skutkových podstat, by někdo živnost nebo podnik vůbec provozoval, ať již s řádným povolením aneb bez něho, nýbrž jest třeba, by se dopustil nekalé soutěže v hospodářském styku, do kterého právě přichází teprve při vykonávání své živnosti. Okolnost, že podnik nemá právní podklad, nemá pro jeho posuzování s hlediska zákona o nekalé soutěži právní význam. Neoprávněné jeho provozování se stíhá podle zvláštních — veřejnoprávních — předpisů, které je stíhaly již před platností zákona o nek. sout., takže v té příčině nebylo třeba nové úpravy tímto zákonem. Proviní-li se živnostník (podnikatel), jehož podnik nemá právní podklad, při jeho provozování — v hospodářském styku — proti zákonu o nekalé soutěži, není mu ovšem nedostatek právního podkladu jeho živnosti na omluvu. I takový podnikatel jest odpověden za jednání, jež zahrnuje v sobě nekalou soutěž. Než pouhým vstupem, byť i se stal nezákonným vlouděním se mezi živnostníky (podnikatele), stává se neoprávněný živnostník (podnikatel) teprve soutěžitelem, ale nedopouští se jím samým ještě nekalé soutěže. Až teprve další činností, kterou jako soutěžitel v hospodářském styku vyvíjí, může se státi soutěžitelem nekalým a stává se jím, příčí-li se tato jeho činnost zákonu o nekalé soutěži. To, co právě bylo vyloženo o živnostech neb o jiných podnicích, platí v podstatě též o příslušnících tak zvaných svobodných povolání, jimiž jsou advokáti, notáři a pod., pokud se přihlíží jen k podnikovému rázu jejich činnosti, totiž k jejich jen na soukromém ujednání, nikoli též na úředním příkazu spočívající činnosti, neboť v té příčině jsou i tato povolání výdělečnými zaměstnáními a způsobila vyvolati (na př. podbízením) hospodářskou soutěž. Žalobce ve svém přednesu, ke kterému se dovolání již jen vztahuje, ani netvrdil, že se žalovaný proti zákonu o nekalé soutěži provinil jinak, než právě tím, že se prý bez zákonného oprávnění ujal živnostenského zastupování stran ve sporech před soudy a je dále provozuje. V tom však, i kdyby tento přednes byl správný a činnost žalovaného skutečně neměla právního podkladu žalobcem postrádaného, nelze shledati příznaky žádného ze skutkových dějů v §§ 1—14 zák. o nek. sout. stanovených a proto nižší soudy zamítly žalobu právem.

Čís. 10821.

Pozemková reforma.

Do dohody, již Státní pozemkový úřad ujednal s vlastníky zabraného majetku o jeho převzetí a o přejímací ceně, není přípustna stížnost na soud. Na tom nemění nic ani nesprávné právní poučení Státního po-

zemkového úřadu o opravných prostředcích ani, že přejímací ceny byly dohodou smlouveny snad na základě šetření podle §§ 41—45 náhr. zák. a vl. nař. ze dne 21. ledna 1921, čís. 53 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 28. května 1931, R I 340/31.)

Do dohody Státního pozemkového úřadu s majitelem zabraného majetku o převzetí zabraného majetku podala stížnost řada občanů, ježto nebyl v dohodě vzat zřetel na jejich knihovní právo na roční poskytování ujednaného množství dříví z lesů. Soud první stolice stížnosti nevyhověl, rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů i s předchozím řízením a odmítl stížnost.

Důvody:

Podle § 46 náhradového zákona v doslovu novely ze dne 13. července 1922, čís. 220 sb. z. a n., o něž se stížnost podle poučení uděleného Státním pozemkovým úřadem opírá, lze si osobám, pro něž jsou na zabraném majetku knihovně zajištěny služebnosti, reální břemena a jiná práva, stěžovat u soudů tam udaných do rozhodnutí Státního pozemkového úřadu. Že by byla možná také stížnost do d o h o d y, kterou Státní pozemkový úřad může ujednat i v souzeném případě také ujednal s vlastníky zabraného majetku o jeho převzetí a o přejímací ceně, ani tento ani jiný zákonný předpis neustanovují, a nelze ze zákonů o pozemkové reformě dovoditi. Poněvadž předmětem stížnosti stěžovatelů nebylo rozhodnutí, nýbrž dohoda Státního pozemkového úřadu o přejímací ceně, jež ani sama není rozhodnutím o přejímací ceně, ani takového rozhodnutí neobsahuje, nebyla stížnost podle § 46 náhr. zák. vůbec přípustná. Na tom nemůže nic změnit ani nesprávné právní poučení Státního pozemkového úřadu o opravných prostředcích, ani skutečnost, že přejímací ceny byly dohodou smlouveny snad na základě šetření podle §§ 41—45 náhr. zák. a vl. nařízení ze dne 21. ledna 1921, čís. 53 sb. z. a n., by nebyly určeny zrovna jen dohadem podle oka. Dohoda připouští, by se platně ujednaly ceny, i když zrovna nesouhlasí s cenami zákonnými, a, kdyby se mělo o rekursu stěžovatelů rozhodnouti podle řečených předpisů, pokud se týče, nebyla-li cena podle nich přesně vyšetřena, kdyby měl Státní pozemkový úřad býti donucen, by ji podle nich vyšetřil a stanovil, což by vlastně též bylo rozhodnutím, dotklo by se to i práv vyvlastněného majitele velkostatku dohodou nabytých. Poněvadž stížnost (právní prostředek) do d o h o d y není v zákoně odkázán na řádné soudy, může se účastník v § 46 náhr. zák. jmenovaný, brániti leda jen pořadem správním, a když tento skončen (jako zde, kde Státní pozemkový úřad jest jedinou správní stolicí) stížností na Nejvyšší správní soud, pokud se týče, kdyby tato stížnost uznána byla také za nepřípustnou, pořadem práva, o čemž blíže rozhodnutí čís. 6159 sb. n. s. Podaný rekurs stěžovatelův měl býti odmítnut již

prvním soudem jako nepřípustný, a když se tak nestalo, musilo býti tak učiněno dodatečně za současného zrušení celého řízení a vydaných v něm usnesení.

Čís. 10822.

Uložil-li zůstavitel dědici, by vyplatil obmyšleným podíl z čisté hodnoty nemovitosti, na níž se dědic s obmyšlenými dohodne, nebo nedohodnou-li se účastníci, jež bude určena soudem, a účastníci se nedohodnou, jest dědic oprávněn k návrhu, by čistá hodnota nemovitosti byla určena soudním odhadem. Tento odhad není odhadem v pozůstalostním řízení, nýbrž dobrovolným odhadem podle § 267 nesp. říz.

(Rozh. ze dne 28. května 1931, R I 359/31.)

Za pozůstalostního řízení, v němž se přihlásily k dědictví bezvýjimečně ze závěti zůstavitelovy děti Rudolf H., Otto H. a Emma P-ová, navrhl dědic Rudolf H. u pozůstalostního soudu provedení soudního odhadu domu. K odůvodnění návrhu uvedl, že podle zůstavitelovy závěti má sice dům ten připadnouti jemu do vlastnictví, že mu však bylo uloženo, by vyplatil svým sourozencům Ottovi a Emmě třetinu ceny přesahující hypoteky na domě váznoucí, na které se buď dědici dohodnou aneb jak ji určí soud, dohody mezi dědici že však nelze dosíci. Když byl odhad proveden a pozůstalostnímu soudu předložen písemný posudek stavebních znalců, vydal p o z ů s t a l o s t n í s o u d příkaz, by do šesti týdnů byl soudu na základě tohoto posudku předložen návrh projednacího protokolu, odevzdací listiny a pozůstalostních výkazů. R e k u r s n í s o u d k rekursu Emmy P-ové a Otty H-a zrušil příkaz napadeného usnesení a uložil prvému soudu, by v řízení pokračoval a znovu rozhodl. D ů v o d y: Rudolf H. navrhl za pozůstalostního řízení, by byl soudně odhadnut dům a by byla stanovena cena domu. Podle § 102 nesp. říz. jest odhad provéstí, bylo-li oň dědicem žádáno. Odhad se vskutku stal, načež byl znalci předložen znalecký posudek. Po té vydal první soud napadený příkaz. Tento příkaz bylo zrušiti, ježto soud nemá jen dáti provéstí odhad, nýbrž má na základě odhadu stanoviti i cenu nemovitosti. Pro odhad sám jest použití předpisů civilního řádu soudního a exekučního řádu. Ježto účastníci nebyli k odhadu přibráni, bylo na soudu, by je podle § 360 c. ř. s. uvědomil o tom, že došel písemný posudek, by byla dána účastníkům příležitost uplatniti dotazovací právo podle § 289 c. ř. s. a činiti výtky. Prohlásí-li strany, že se chtějí dotazovati znalce pokud se týče že činí posudku v jednotlivých bodech výtky, bylo na soudě, by stanovil rok, k němu pozval strany a znalce, by takto byl nález nebo posudek vysvětlen. Na základě tohoto roku má pak soud na základě vysvětlivek znalců o výtkách stanoviti cenu a odůvodniti své rozhodnutí. Teprve nabude-li toto rozhodnutí právní moci, jest účastníkům přikázati, by předložili návrh projednacího protokolu, odevzdací listiny a pozůstalostních výkazů.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu Rudolfa H-a.